

DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ RADY

ze dne 13. července 2010

o hlavních směrech hospodářských politik členských států a Unie

(2010/410/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 121 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na doporučení Evropské komise,

s ohledem na závěry Evropské rady,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smlouva stanoví, že členské státy považují své hospodářské politiky za věc společného zájmu a koordinují je v rámci Rady. V souladu se Smlouvou Evropská unie vytvořila a provádí nástroje koordinace politiky zaměřené na rozpočtovou politiku (Pakt o stabilitě a růstu) a na makrostrukturální politiky.
- (2) Smlouva stanoví, že Rada přijme hlavní zásady zaměstnanosti a hlavní směry hospodářských politik, jež slouží jako vodítka pro politiky členských států.
- (3) Lisabonská strategie zahájená v roce 2000 byla založena na uznání skutečnosti, že Unie s ohledem na celosvětovou konkurenci, technologické změny, úkoly v oblasti životního prostředí a stárnutí obyvatelstva potřebuje zvýšit zaměstnanost, produktivitu a konkurenceschopnost a zároveň posílit sociální soudržnost. Lisabonská strategie byla obnovena v roce 2005, poté co došlo k jejímu přezkumu v polovině období; z tohoto přezkumu vyplynulo, že je třeba se více zaměřit na růst a na větší počet a vyšší kvalitu pracovních míst.
- (4) Lisabonská strategie pro růst a zaměstnanost pomohla dosáhnout konsenzu, pokud jde o hlavní směřování hospodářských politik a politik zaměstnanosti v Unii. V rámci této strategie Rada v roce 2005 ⁽¹⁾ přijala hlavní směry hospodářských politik a politik zaměstnanosti, které revidovala v roce 2008 ⁽²⁾. Těchto 24 hlavních

směrů představovalo základ národních programů reforem a stanovilo klíčové makroekonomické a mikroekonomické reformní priority, jakož i priority reformy trhu práce v Unii jako celku. Ze zkušenosti však vyplývá, že priority stanovené těmito hlavními směry nebyly dostatečně jasné a jejich vzájemné vazby mohly být silnější. To omezilo jejich dopad na tvorbu vnitrostátních politik.

- (5) Finanční a hospodářská krize, která začala v roce 2008, způsobila významný úbytek pracovních míst a značný pokles potenciálního produktu a vedla k dramatickému zhoršení veřejných financí. V reakci na krizi však členskými státy pomohl plán evropské hospodářské obnovy ⁽³⁾ částečně prostřednictvím koordinovaných fiskálních pobídek, přičemž euro působilo z hlediska makroekonomického jako stabilizační prvek. Krize tedy ukázala, že koordinace hospodářských politik na úrovni Unie může přinést významné výsledky, pokud se bude posilovat a účinně provádět. Krize rovněž zdůraznila vzájemnou provázanost ekonomik a trhů práce členských států.
- (6) Komise navrhla vytvořit pro další desetiletí novou strategii, strategii Evropa 2020 ⁽⁴⁾, která umožní Unii vyjít z krize v silnější pozici a nasměrovat její hospodářství k inteligentnějšímu a udržitelnému růstu podporujícím začlenění. Pět hlavních cílů, které jsou uvedeny v rámci příslušných hlavních směrů, představuje sdílené cíle, jež slouží jako vodítka pro opatření členských států – při zohlednění jejich příslušných výchozích pozic a vnitrostátního kontextu – i Unie. Členské státy by měly maximálně usilovat o dosažení vnitrostátních cílů a o odstranění překážek, jež brzdí růst.
- (7) Členské státy by měly v rámci komplexních „výstupových strategií“ přijímaných v souvislosti s krizí uskutečnit ambiciózní programy reforem, které zajistí makroekonomickou stabilitu a udržitelnost veřejných financí, zlepšit konkurenceschopnost, sníží makroekonomickou nerovnováhu a posílí výkonnost trhu práce. Dočasná opatření zavedená v reakci na krizi by měla být podle potřeby ukončena koordinovaně, až bude hospodářské oživení jisté. Ukončení daňových pobídek by mělo být prováděno a koordinováno v rámci Paktu o stabilitě a růstu.

⁽¹⁾ KOM(2005) 141.

⁽²⁾ KOM(2007) 803.

⁽³⁾ KOM(2009) 615, 19.11.2009.

⁽⁴⁾ KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

- (8) Členské státy a Unie by měly v rámci strategie Evropa 2020 provádět reformy zaměřené na „inteligentní růst“, jehož hybnou silou jsou znalosti a inovace. Tyto reformy by se měly zaměřit na zvyšování kvality vzdělávání, zajištění přístupu ke vzdělání pro všechny, zlepšování výsledků výzkumu a produktivity podniků a na další zdokonalení právní úpravy tak, aby se prosazovaly inovace a předávání znalostí v celé Unii. Měly by rovněž podporovat podnikatelskou iniciativu a napomáhat přerodu tvůrčích myšlenek v inovativní produkty, služby a postupy, které mohou vytvářet růst, kvalitní pracovní místa, územní, hospodářskou a sociální soudržnost a které mohou účinněji reagovat na evropský a celosvětový společenský vývoj. V této souvislosti má zásadní význam maximální využívání informačních a komunikačních technologií.
- (9) Politiky Unie a členských států by se měly zaměřit na „udržitelný růst“, a to i prostřednictvím jejich programů reforem. Udržitelný růst znamená oddělení hospodářského růstu od spotřebovávání zdrojů, vytvoření energeticky účinné, udržitelné a konkurenceschopné ekonomiky, která účinně využívá zdroje, spravedlivé rozdělování nákladů a výnosů a využívání vedoucího postavení Evropy v rozvoji nových postupů a technologií, včetně ekologických technologií. Členské státy a Unie by měly provádět reformy, které jsou zapotřebí ke snižování emisí skleníkových plynů a účinnému využívání zdrojů a zároveň budou napomáhat při předcházení zhoršování stavu životního prostředí a ztrátě biologické rozmanitosti. Měly by rovněž zdokonalit podnikatelské prostředí, podněcovat tvorbu „zelených pracovních míst“ a pomáhat podnikům při modernizaci jejich průmyslové základny.
- (10) Politiky Unie a programy reforem členských států by se také v neposlední řadě měly zaměřit na „růst podporující začlenění“. Růst podporující začlenění znamená vytvoření soudržné společnosti, jejíž členové jsou schopni předjímat a zvládat změny a aktivně se tak podílejí na společenském a hospodářském životě. Reformy členských států by proto měly zajistit přístup a příležitosti pro každého v průběhu života a snížit tak chudobu a sociální vyloučení prostřednictvím odstranění překážek omezujících účast na trhu práce, zejména pokud jde o ženy, starší pracovníky, mladé lidi, osoby se zdravotním postižením a legální migranty.
- a neaktivitě při současném zajišťování odpovídající a udržitelné sociální ochrany a aktivního začleňování s cílem snižovat chudobu, a zároveň dodržování dohodnuté fiskální konsolidace.
- (11) Členské státy a Unie by měly především pokračovat v úsilí o další zdokonalení právního rámce, zejména pro evropské podniky, a dále toto úsilí zvyšovat. Posílením svých nástrojů inteligentní právní úpravy by členské státy a Unie měly zajistit, aby právní předpisy byly dobře strukturované, přiměřené, aby byly pravidelně přezkoumávány a nevytvářely zbytečnou zátěž. Prioritou zůstává splnění cílů snížení administrativní zátěže.
- (12) Strukturální reformy Unie a členských států mohou účinně napomáhat růstu a zaměstnanosti, jestliže posílí konkurenceschopnost Unie v celosvětové ekonomice, otevrou nové příležitosti pro vývozce z Unie a poskytnou konkurenční přístup k důležitému dovozu. Reformy by proto měly zohlednit dopady na vnější konkurenceschopnost tak, aby se posílil evropský růst a podíl na otevřených a konkurenčně spravedlivých trzích po celém světě.
- (13) Strategie Evropa 2020 se musí opírat o integrovaný soubor politik evropských a vnitrostátních politik, které by členské státy a Unie měly provádět úplně a ve stejném tempu tak, aby docházelo k přelévání pozitivních účinků koordinovaných strukturálních reforem a zajistil se soustavnější příspěvek evropských politik k cílům této strategie s ohledem na výchozí pozice jednotlivých členských států.
- (14) I když jsou tyto hlavní směry určeny členskými státy a Unii, strategie Evropa 2020 by se měla provádět ve spolupráci se všemi celostátními, regionálními i místními orgány a měla by intenzivně zapojovat parlamenty, sociální partnery a zástupce občanské společnosti, kteří se budou podílet na tvorbě národních programů reforem, na jejich provádění a celkové informovanosti o strategii.

U všech těchto politik by měla zohlednit rovnost žen a mužů. Reformy by rovněž měly zajistit, aby z hospodářského růstu měli prospěch všichni občané a všechny regiony. Ústředním tématem programů reforem členských států by proto mělo být zajištění účinného fungování trhu práce prostřednictvím investic do úspěšných změn profesního zaměření, rozvoje vhodných dovedností, zvyšování kvality pracovních míst a boje proti segmentaci, strukturální nezaměstnanosti

- (15) Strategie Evropa 2020 se opírá o menší soubor hlavních směrů, které nahrazují původní soubor 24 směrů a zaměřují se na otázky zaměstnanosti a hlavní otázky hospodářské politiky provázaným způsobem. Hlavní směry hospodářských politik členských států a Unie, které jsou připojeny v příloze k tomuto doporučení, jsou vnitřně propojeny s příslušnými hlavními směry politik zaměstnanosti. Dohromady tvoří „Integrované hlavní směry strategie Evropa 2020“.

(16) Tyto nové integrované hlavní směry jsou v souladu se závěry Evropské rady. Členskými státy jsou poskytnuty jasné vodítka, pokud jde o definování národních programů reforem a provádění reforem s ohledem na jejich vzájemnou provázanost a v souladu s Paktem o stabilitě a růstu. Budou základem pro veškerá doporučení, která může Rada přijmout pro konkrétní členský stát. V případě hlavních směrů hospodářských politik budou základem pro varování na politické úrovni, která může Komise vydat, pokud nebyla přijata vhodná reakce na doporučení pro konkrétní členský stát.

(17) Tyto hlavní směry by měly zůstat až do roku 2014 stabilní, aby bylo možné se zaměřit na jejich provádění,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

1. Členské státy a tam, kde je to vhodné, Evropská unie by měly ve svých hospodářských politikách zohlednit hlavní směry uvedené v příloze.
2. Členské státy by měly navrhnout národní programy reforem, které budou v souladu s cíli stanovenými v Integrovaných hlavních směrech strategie Evropa 2020.

V Bruselu dne 13. července 2010.

Za Radu
předseda
D. REYNDEERS

PŘÍLOHA

Hlavní směry hospodářských politik členských států a Unie**Hlavní směr 1: Zajistit kvalitu a udržitelnost veřejných financí**

Členské státy by měly energicky provádět strategie rozpočtové konsolidace podle Paktu o stabilitě a růstu a především doporučení, která jim byla určena v rámci postupu při nadměrném schodku nebo v memorandech o porozumění v případě podpory platební bilance. Členské státy by zejména měly dosáhnout konsolidace podle doporučení Rady a plnit střednědobé cíle v souladu s Paktem o stabilitě a růstu. Aniž je dotčen právní rámec Paktu o stabilitě a růstu, znamená to pro většinu členských států dosáhnout konsolidace, která ve strukturálním vyjádření výrazně překročí referenční hodnotu 0,5 % hrubého domácího produktu (HDP) ročně, dokud se míra zadlužení nezačne stabilně snižovat. Pokud z předpokladů Komise bude i nadále vyplývat, že hospodářské oživení posiluje a stává se soběstačným, měla by být fiskální konsolidace zahájena nejpozději v roce 2011 a ve státech, kde jsou hospodářské okolnosti příznivější, i dříve.

Členské státy by se při navrhování a provádění strategií rozpočtové konsolidace měly zaměřit na omezení výdajů a za prioritní by měly považovat výdajové položky, které posilují růst, například v oblastech vzdělávání, dovedností, zaměstnatelnosti, výzkumu, vývoje a inovací, a investice do sítí, které mají pokud možno příznivý dopad na produktivitu, například do vysokorychlostního internetu, energetiky a dopravních propojení a infrastruktury. Bude-li zapotřebí zvýšit daně, mělo by to být, pokud možno, prováděno spolu s opatřeními, která umožní orientaci daňových systémů na zaměstnanost, ochranu životního prostředí a růst například tím, že přesunou daňovou zátěž na činnosti poškozující životní prostředí. Daňové a dávkové systémy by měly přinášet lepší pobídky, díky nimž se vyplatí pracovat.

Členské státy by měly navíc posílit vnitrostátní rozpočtové rámce, zvýšit kvalitu veřejných výdajů a zlepšit udržitelnost veřejných financí zejména odhodlaným snižováním dluhu, reformou veřejných výdajů souvisejících se stárnutím obyvatelstva, jako jsou důchody a výdaje na zdravotní péči, a politikami přispívajícími k růstu zaměstnanosti a zvyšování věku reálného odchodu do důchodu, a zajistit tak, aby byly veřejné výdaje související se stárnutím obyvatelstva a systémy sociální péče finančně udržitelné.

Rozpočtová účelnost a kvalita veřejných financí jsou důležité i na úrovni Unie.

Hlavní směr 2: Řešit makroekonomickou nerovnováhu

Členské státy by se měly vyvarovat neudržitelných makroekonomických nevyvážeností, které vznikají zejména na běžných účtech, trzích aktiv a v rozvahách domácností a podnikatelské sféry. Členské státy, které čelí velké nerovnováze běžných účtů, jež vyplývá z přetrvávající nedostatečné konkurenceschopnosti nebo z jiných důvodů, by měly na jejich příčiny reagovat například opatřeními v oblasti fiskální politiky, vývoje mezd, strukturálních reforem na trzích produktů a finančních služeb (včetně kapitálových toků posilujících produktivitu), na trzích práce, a to v souladu s hlavními zásadami zaměstnanosti, nebo v jakékoli jiné příslušné oblasti politiky. Členské státy by v této souvislosti měly podporovat správné rámcové podmínky pro kolektivní vyjednávání a náklady na pracovní sílu, které budou v souladu s cenovou stabilitou, střednědobými tendencemi v produktivitě práce a potřebou snižovat makroekonomické nevyváženosti. Ve vhodných případech by mělo být odpovídající nastavení mezd ve veřejném sektoru vnímáno jako významný signál k tomu, aby byla zajištěna mzdová umírněnost v soukromém sektoru v souladu s potřebou zvýšit konkurenceschopnost. Rámec stanovování mezd, a to i mezd minimálních, by měl umožňovat, aby vývoj mzdových nákladů zohlednil rozdíly v dovednostech a podmínkách místních trhů práce a reagoval na velké odlišnosti hospodářského výkonu jednotlivých regionů, odvětví a podniků v dané zemi. V této souvislosti hrají významnou úlohu sociální partneři. Členské státy s vysokým přebytkem běžného účtu by měly zavést opatření na provádění strukturálních reforem, které vedou k posílení potenciálního růstu a podporují tím domácí poptávku. Řešení makroekonomické nerovnováhy, a to mimo jiné i mezi členskými státy, by pomohlo i v dosažení hospodářské soudržnosti.

Hlavní směr 3: Snižovat nerovnováhu v eurozóně

Členské státy, jejichž měnou je euro, by měly považovat velké a přetrvávající rozdíly v pozicích běžných účtů a další makroekonomické nevyváženosti za záležitosti společného zájmu, a kde je to nutné, měly by okamžitě přijmout opatření ke snížení těchto nevyvážeností. Je třeba zasáhnout ve všech členských státech eurozóny, ale povaha, důležitost a naléhavost politických výzev se mezi jednotlivými státy výrazně liší. Vzhledem ke slabinám a k rozsahu potřebné korekce je potřeba politických kroků naléhavá zejména u členských států, které opakovaně vykazují výrazné schodky

běžných účtů a značnou ztrátu konkurenceschopnosti. Tyto státy by měly dosáhnout výrazného a trvalého snížení schodku běžného účtu. Cílem těchto členských států eurozóny by mělo být rovněž snížení nákladů na jednotku pracovní síly, s přihlédnutím k vývoji produktivity na úrovni regionů, odvětví a podniků, a posílení konkurenceschopnosti na výrobních trzích. Členské státy eurozóny s vysokým přebytkem běžného účtu by měly zavést opatření na provádění strukturálních reforem, které vedou k posílení potenciálního růstu a podporují tím domácí poptávku. Podobně by členské státy eurozóny měly reagovat na jakékoli další makroekonomické nevyváženosti, jako jsou nadměrná kumulace soukromých dluhů nebo rozdílný vývoj inflace. Měly by být odstraněny institucionální překážky pružných úprav cen a mezd podle tržních podmínek. Makroekonomické nevyváženosti by proto měly být bedlivě sledovány v Euroskupině, která by měla navrhnout případná nápravná opatření.

Hlavní směr 4: Optimalizovat podporu výzkumu, vývoje a inovací, posilovat znalostní trojúhelník a uvolnit potenciál digitální ekonomiky

Členské státy by měly přezkoumat vnitrostátní systémy výzkumu, vývoje a inovací (včetně regionálních) a zajistit účinné a náležité rámcové podmínky pro veřejné investice v rámci strategií rozpočtové konsolidace podle Paktu o stabilitě a růstu (hlavní směr 1), zaměřit je na vyšší růst a zároveň ve vhodných případech hospodárně reagovat na zásadní společenské změny (včetně energetiky, účinného využívání zdrojů, změny klimatu, biologické rozmanitosti, sociální a územní soudržnosti, stárnutí obyvatelstva, zdraví a bezpečnosti). Veřejné financování by mělo sloužit především k posílení efektivnosti soukromého financování výzkumu a vývoje. Tyto reformy by měly posílit odbornost a inteligentní specializaci, prosazovat vědeckou integritu, podporovat spolupráci mezi univerzitami, výzkumnými ústavy a subjekty veřejného, soukromého a třetího sektoru, a to jak na vnitrostátní, tak na mezinárodní úrovni, a zajistit rozvoj infrastruktur a sítí, které umožňují šíření znalostí. Je zapotřebí zdokonalit řízení výzkumných institucí, aby byly výzkumné systémy členských států nákladově efektivnější a produktivnější. Za tímto účelem by mělo dojít k modernizaci univerzitního výzkumu, k rozvoji a zpřístupnění infrastruktur na světové úrovni a k propagaci atraktivní profesní dráhy a mobility pracovníků ve výzkumu a studentů. Je zapotřebí upravit a zjednodušit režimy financování a zadávání zakázek, aby se ve vhodných případech usnadnila přeshraniční spolupráce, předávání znalostí a konkurence vycházející ze schopností, a při tom se využívalo synergií a získávala přidaná hodnota.

Politika členských států v oblasti výzkumu, vývoje a inovací by měla přímo reagovat na vnitrostátní příležitosti a výzvy a měla by zohledňovat kontext Unie tak, aby se posílily příležitosti pro spojování veřejných a soukromých zdrojů v oblastech, kde Unie přidává hodnotu, pro využívání synergií s financováním z prostředků Unie, a tím pro dosažení dostatečného rozsahu a zamezení se fragmentaci. Členské státy a Unie by měly zahrnout inovace do všech příslušných politik a prosazovat inovace v širším slova smyslu (včetně inovací netechnologické povahy). S cílem podpořit soukromé investice do výzkumu a inovací by členské státy a Unie měly zdokonalit rámcové podmínky, zejména pokud jde o podnikatelské prostředí, konkurenční a otevřené trhy a vysoký ekonomický potenciál kulturních a tvůrčích průmyslových odvětví, spojit ve vhodných případech nákladově efektivní daňové pobídky v závislosti na fiskálním manévrovacím prostoru jednotlivých členských států a další finanční nástroje s opatřeními, která usnadní přístup k soukromým finančním prostředkům (včetně rizikového kapitálu) a zjednoduší přístup malým a středním podnikům, posílit poptávku, zejména v oblasti ekologických inovací (ve vhodných případech prostřednictvím zadávání ekologických veřejných zakázek a norem zajišťujících interoperabilitu), podporovat trhy a právní předpisy zaměřené na inovace a poskytnout účinnou, dostupnou a účinnou ochranu a řízení práv duševního vlastnictví. Všechny tři strany trojúhelníku vzdělání – výzkum – inovace by se měly navzájem podporovat a rozvíjet. Členské státy by měly v souladu s hlavními směry 8 a 9 zprostředkovat občanům takový široký okruh dovedností, jež jsou zapotřebí v oblasti inovací ve všech jejich formách, včetně ekologické inovace, a měly by usilovat o zajištění dostatečného počtu absolventů v oborech přírodních věd, matematiky a technických věd.

Členské státy a Unie by měly zavádět vhodné rámcové podmínky pro rychlý rozvoj digitálního jednotného trhu, který bude nabízet široce dostupné on-line obsahy a služby. Členské státy by měly prosazovat zavedení a využívání vysokorychlostního internetu, který je hlavním prostředkem přístupu ke znalostem a podílu na jejich tvorbě. Veřejné financování by mělo být efektivní z hlediska nákladů a zaměřovat se na řešení oblastí, které nejsou dostatečně zajištěny trhem. Politiky by měly dodržovat zásadu technologické neutrality. Členské státy by měly usilovat o snižování nákladů na zavádění sítí tím, že posílí především koordinaci veřejných prací. Členské státy a Unie by měly prosazovat zavádění a využívání moderních a dostupných on-line služeb, včetně dalšího rozvoje elektronické státní správy, elektronického podpisu, elektronické totožnosti a elektronických plateb, podporovat aktivní účast na digitální společnosti, především podporou přístupu ke kulturnímu obsahu a službám, a i to prostřednictvím médií a počítačové gramotnosti, a prosazovat prostředí bezpečnosti a důvěry.

Hlavní směr Evropské unie, na jehož základě členské státy stanoví vlastní cíle, je zlepšení podmínek pro výzkum a vývoj, zejména s cílem zvýšit do roku 2020 úroveň veřejných a soukromých investic v tomto odvětví v úhrnu na 3 % HDP. Komise vytvoří ukazatel, který bude vyjadřovat intenzitu výzkumu a vývoje a inovací.

Hlavní směr 5: Zefektivnit využívání zdrojů a snížit emise skleníkových plynů

Členské státy a Unie by měly zavést opatření na podporu oddělení hospodářského růstu a spotřebovávání zdrojů tím, že environmentální hrozby přemění na příležitosti k dosahování růstu a budou účinně využívat vlastní přírodní zdroje, což zároveň pomůže předejít zhoršování životního prostředí a zajistí zachování biologické rozmanitosti. Měly by provádět nezbytné strukturální reformy pro to, aby měly při rostoucím celosvětovém nedostatku v oblastech uhlíku a zdrojů úspěch ve vytváření nových podnikatelských a zaměstnaneckých příležitostí. Unie a členské státy by měly dále usilovat o urychlení vzniku integrovaného a plně funkčního vnitřního trhu s energií, který by umožnil plynulý tok plynu a elektřiny. Ke snížení emisí a zvýšení energetické účinnosti by členské státy měly ve velké míře využívat tržní nástroje a podporovat internacionalizaci vnějších nákladů, včetně zdanění a jiných účinných podpůrných opatření k nákladově efektivnímu snížení emisí a lepšímu přizpůsobení se změně klimatu, podpory udržitelného růstu a pracovních míst a účinného využívání zdrojů, dále by měly vytvářet pobídky k využívání obnovitelných zdrojů energie a nízkouhlíkových technologií, jež jsou odolné vůči změně klimatu, a k přechodu na ekologičtější a propojenější způsoby dopravy a měly by prosazovat úspory energie a ekologické inovace. Členské státy by měly postupně upouštět od dotací, které mají nepříznivý vliv na životní prostředí, a zajistit spravedlivé rozdělení nákladů a přínosů.

Členské státy a Unie by měly využívat předpisové, nepředpisové a daňové nástroje, například celoevropské normy energetické náročnosti produktů a budov, označování a „žadávání ekologických zakázek“, aby vytvořily pobídky pro nákladově efektivní přeměnu výrobních a spotřebních vzorů, podporovaly recyklaci, umožnily přechod k účinnému využívání energie a zdrojů a bezpečnému a udržitelnému nízkouhlíkovému hospodářství a zajistily dosahování pokroku v oblasti udržitelné dopravy a bezpečné a čisté energetiky a současně zajistily maximální využití evropských synergií v této oblasti a zohlednily příspěvek udržitelného zemědělství. Členské státy by měly odhodlaně pracovat na inteligentní, aktualizované a plně propojené dopravní a energetické infrastruktuře, využívat informační a komunikační technologie v souladu s hlavním směrem 4, zabezpečit růst produktivity, zajistit koordinované provádění projektů v oblasti infrastruktury a podporovat rozvoj otevřených, konkurenceschopných trhů s integrovanými sítěmi.

Hlavní směr Evropské unie, na jehož základě členské státy stanoví vlastní cíle, je snížit do roku 2020 emise skleníkových plynů o 20 % oproti hodnotám z roku 1990, zvýšit podíl obnovitelných zdrojů energie v naší konečné spotřebě energie na 20 % a přejít ke zvýšení energetické účinnosti o 20 %. Unie je odhodlána přijmout rozhodnutí, že v zájmu celosvětové a komplexní dohody pro období po roce 2012 podmíněčně nabídne, že do roku 2020 sníží emise o 30 % oproti hodnotám z roku 1990, pokud se další rozvinuté země zavážou ke srovnatelnému snížení emisí a rozvojové země přispějí úměrně svým povinnostem a odpovídajícím možnostem.

Hlavní směr 6: Zlepšit obchodní a spotřebitelské prostředí, modernizovat a rozvinout průmyslovou základnu za účelem dosažení plné funkčnosti vnitřního trhu

Členské státy by měly zajistit, aby trhy sloužily občanům, spotřebitelům a podnikům. Členské státy a Unie by měly při současném zajištění ochrany spotřebitelů zavést předvídatelné rámcové podmínky a zajistit náležité fungování otevřených a konkurenčních trhů s výrobky a službami. Cílem těchto kroků by mělo být především prohloubení jednotného trhu a regulačního systému, zejména ve finančním odvětví, jakož i prosazování rovných podmínek na finančních trzích na celosvětové úrovni, účinné provádění a prosazování pravidel jednotného trhu a hospodářské soutěže a rozvoj nezbytné fyzické infrastruktury, a to i s ohledem na snížení regionálních rozdílů.

Vnější rozměr vnitřního trhu by měl být dále rozvíjen s cílem posílit obchod a zvýšit investice. V souvislosti s jednotným trhem je třeba věnovat náležitou pozornost poskytování služeb obecného zájmu na odpovídající úrovni. Členské státy by měly i nadále zlepšovat podnikatelské prostředí tím, že modernizují veřejnou správu, zkvalitní správu a řízení společností, odstraní zbyvatující překážky na vnitřním trhu, odstraní zbytečnou administrativní zátěž a zabrání vzniku nové zbytečné zátěže uplatňováním inteligentních nástrojů právní úpravy, a to i tím, že budou dále rozvíjet interoperabilní služby elektronické státní správy, budou odstraňovat daňové překážky, podporovat malé a střední podniky zlepšováním jejich přístupu na jednotný trh podle iniciativy na podporu malých a středních podniků („Small Business Act“ pro Evropu) a podle zásady „mysli nejdrívě v malém“, zajistí stabilní a integrované trhy s finančními službami, usnadní přístup k financování, zlepší podmínky pro podporu přístupu k právům duševního vlastnictví a jeho ochraně a budou podporovat internacionalizaci malých a středních podniků i soukromé podnikání, včetně podnikání žen. Je zapotřebí využívat zadávání veřejných zakázek k podpoře inovací, zejména u malých a středních podniků, a k podpoře přechodu na hospodářství, které bude účinně využívat zdroje a energii (v souladu s hlavním směrem 5) a zároveň dodržovat zásady otevřeného trhu, transparentnosti a účinné hospodářské soutěže.

Členské státy by měly podporovat moderní, inovativní, diverzifikovanou, konkurenceschopnou, nízkouhlíkovou průmyslovou základnu, která bude účinně využívat zdroje a energii, částečně i tím, že usnadní veškeré potřebné nákladově efektivní restrukturalizace plně v souladu s pravidly Unie v oblasti hospodářské soutěže a dalšími příslušnými předpisy. Členské státy by měly v této souvislosti upravit priority prostředků z fondů Unie. Členské státy by měly postupovat v úzké spolupráci s průmyslovými subjekty a dalšími zúčastněnými subjekty, aby se podílely na vedoucím postavení Unie a konkurenceschopnosti v rámci celosvětového udržitelného rozvoje podporujícího začlenění, a to zejména tím, že budou podporovat sociální odpovědnost podniků, definovat problémové oblasti a umožňovat změny.
